AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2008. december 18.*

A T-287/06. sz. ügyben,

a **Miguel Torres, SA** (székhelye: Vilafranca de Penedés [Spanyolország], képviselik: E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino és A. Castán Pérez-Gómez ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselik: O. Mondéjar Ortuño és J. García Murillo, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

a másik fél a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban:

a **Bodegas Peñalba López SL** (székhelye: Aranda de Duero [Spanyolország], képviselik: Calderón Chavero, T. Villate Consonni és M. Yañez Manglano ügyvédek),

a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsának (az R 597/2004-2. sz. ügyben) 2006. július 27-én, a Miguel Torres SA és a Bodegas Peñalba López SL közötti felszólalási eljárással kapcsolatban hozott határozata ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (hatodik tanács),

tagjai: A. W. H. Meij elnök (előadó), D. Šváby és V. Vadapalas bírák,

hivatalvezető: K. Andová tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. október 11-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2007. január 30-án benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2007. január 22-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság tanácsainak összetételében bekövetkezett változásra,

tekintettel arra, hogy tagjai egyikének akadályoztatása miatt a tanács kiegészítése céljából másik bírát jelöltek ki,

a 2008. január 10-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 1999. június 1-jén M[a] del Pilar Pérez Albéniz Iglesias a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést tett a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 32., 33. és 39. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tették, az egyes osztályok tekintetében az alábbi árujegyzéknek megfelelően:

– 32. osztály: „sörök; ásványvizek, és egyéb alkoholmentes italok; szörpök és más készítmények italokhoz”;

– 33. osztály: „borok”;

– 39. osztály: „raktározási szolgáltatások, áruszállítás, szállítás, kirakodás, különféle termékek csomagolása és dobozolása”.

4 Az OHIM előtti eljárás során a védjegybejelentést átruházták a beavatkozóra, a Bodegas Peñalba López SL-re. Ez utóbbi az árujegyzéket a 33. osztályba tartozó árukra és a 39. osztályba tartozó szolgáltatásokra korlátozta.

5 A bejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2000. szeptember 11-i, 72/00. számában tették közzé.

6 2000. december 11-én a felperes, a Miguel Torres, SA felszólalást nyújtott be a közösségi védjegy lajstromozásával szemben a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján.

7 A felszólalás a következő, korábbi védjegyeken alapult:

– az alábbi, 1999. február 1-jén lajstromozott, 2783. sz. közösségi ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk [alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével)] tekintetében:

– az alábbi, 1999. szeptember 27-én lajstromozott, 376681. sz. közösségi ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk [alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével)] tekintetében:

– az alábbi, 1999. szeptember 14-én lajstromozott, 376947. sz. közösségi ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk [alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével)] tekintetében:

– az 1999. február 3-án lajstromozott, 462267. sz. „VIÑA LAS TORRES” közösségi szóvédjegy, a 33. osztályba tartozó áruk [alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével)] tekintetében;

– az 1999. február 1-jén lajstromozott, 466839. sz. „GRAN TORRES” közösségi szóvédjegy, a 33. osztályba tartozó áruk [alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével)] tekintetében;

– az 1997. február 12-én lajstromozott, 466896. sz. „TORRES 10” közösségi szóvédjegy, a 33. osztályba tartozó áruk [alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével)] tekintetében;

– az 1999. február 1-jén lajstromozott, 466912. sz. „TORRES 5” közösségi szóvédjegy, a 33. osztályba tartozó áruk [alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével)] tekintetében;

– az alábbi, 1999. szeptember 20-án lajstromozott, 2234398. sz. spanyol ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk [alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével)] tekintetében:

– az alábbi, 1911. január 7-én lajstromozott, 18132. sz. spanyol ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk (borok) tekintetében:

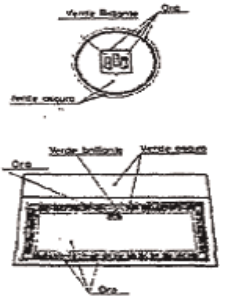
– az alábbi, 1920. április 8-án lajstromozott, 35802. sz. spanyol ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk [brandyk, pálinkák és likőrök (borok kivételével)] tekintetében:

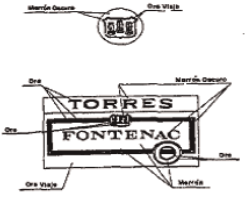
– az alábbi, 1947. október 13-án lajstromozott, 149441. sz. spanyol ábrás védjegy, a 30., 32. és 33. osztályba tartozó áruk (borok, borászat, must, sörök és ecet) tekintetében:

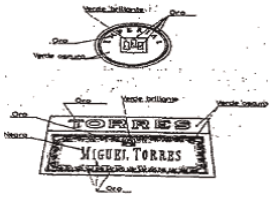
– az alábbi, 1992. október 5-én lajstromozott, 1677345. sz. spanyol ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk [alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével), különösen brandy] tekintetében:

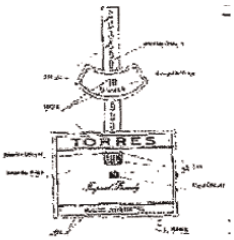
– az alábbi, 1993. július 20-án lajstromozott, 1751690. sz. spanyol ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk [alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével), különösen brandy] tekintetében:

– az alábbi, 1995. március 3-án lajstromozott, 1677346. sz. spanyol ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk [alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével), különösen brandy] tekintetében:

– az alábbi, 1994. április 5-én lajstromozott, 1718386. sz. spanyol ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk (brandy) tekintetében:

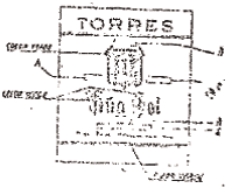
– az alábbi, 1996. április 3-án lajstromozott, 1787982. sz. spanyol ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk [alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével)] tekintetében:

– az alábbi, 1963. május 11-én lajstromozott, 397808. sz. spanyol ábrás védjegy, az 1., 30., 32. és 33. osztályba tartozó áruk (habzóborok, borászat, borok, must, sörök, ecet és borkő borok kezeléséhez) tekintetében:

– az alábbi, 1963. január 17-én lajstromozott, 400056. sz. spanyol ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk (mindenféle borok, a fehér, extra száraz, a rajnaival megegyező tulajdonságú asztali borok kivételével) tekintetében:

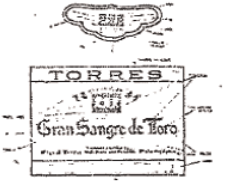
– az alábbi, 1968. szeptember 2-án lajstromozott, 529931. sz. spanyol ábrás védjegy:

– az alábbi, 1971. szeptember 21-én lajstromozott, 592542. sz. spanyol ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk (borok) tekintetében:

– az alábbi, 1972. január 8-án lajstromozott, 592543. sz. spanyol ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk (borok) tekintetében:

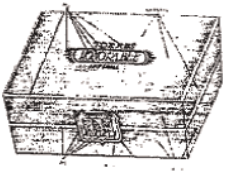
– az alábbi, 1986. június 20-án lajstromozott, 1119998. sz. spanyol ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk [alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével)] tekintetében:

– az alábbi, 1987. február 5-én lajstromozott, 1119999. sz. spanyol ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk (borok) tekintetében:

– az alábbi, 1989. január 5-én lajstromozott, 1172809. sz. spanyol ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk [alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével)] tekintetében:

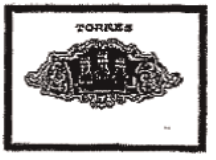
– az alábbi, 1996. március 5-én lajstromozott, 1938607. sz. spanyol ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk [alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével), különösen brandy] tekintetében:

– az alábbi, 1976. november 11-én lajstromozott, 715533. sz. spanyol ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk (szeszes italok és likőrök) tekintetében:

– az alábbi, 1963. december 3-án lajstromozott, B 857391. sz. brit ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk (borok) tekintetében:

– az alábbi, 1974. július 17-én lajstromozott, B 87182. sz. ír ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk (borok) tekintetében:

– az alábbi, 1992. július 31-én lajstromozott, 238430. sz. svéd ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk (valamennyi áru, különösen borok, habzóborok, brandy és likőrök) tekintetében:

– az alábbi, 1977. augusztus 22-én lajstromozott, 33633. sz. finn ábrás védjegy, a 33. osztályba tartozó áruk (borok, alkohol és likőrök) tekintetében:

– az alábbi, 1995. október 17-én lajstromozott, 113347. sz. brit ábrás védjegy:

– az alábbi, 1964. április 11-én lajstromozott, 1373. sz. dán ábrás védjegy:

8 A felszólalás a korábbi jogokkal érintett valamennyi árun alapult, és kizárólag a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő, 33. osztályba tartozó „borok” ellen irányult.

9 2004. május 18-i határozatával, a bejelentett védjegy és a 2783. sz. „TORRES” korábbi közösségi ábrás védjegy (a továbbiakban: a korábbi védjegy) összehasonlítása alapján, a felszólalási osztály helyt adott a felszólalásnak, úgy vélve, hogy az ütköző védjegyek között – a védjegyekkel jelölt áruk azonosságára, bizonyos vizuális (egy torony ábrája és a „torres” szó) és hangzásbeli (a „to” és a „rre” szótagok) hasonlóságokra, valamint a korábbi védjegy közismertségére tekintettel – fennáll az összetévesztés veszélye.

10 2004. július 16-án a beavatkozó fellebbezést nyújtott be a felszólalási osztály határozatával szemben.

11 2006. július 27-i határozatával (a továbbiakban: a megtámadott határozat) az OHIM második fellebbezési tanácsa hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát, azzal az indokolással, hogy az ütköző védjegyek közötti hasonlóság feltétele nem teljesült, és így nem áll fenn közöttük az összetévesztés veszélye.

12 E tekintetben a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy különösen az a tény, hogy a „torre” szó a bejelentett védjegy elején szerepel, nem teszi azt domináns jellegűvé az említett védjegy többi alkotóeleméhez képest. Ugyanis a bejelentett védjegy megkülönböztető képessége a két kifejezés – a „torre” és az „albéniz” – kombinációja által alkotott logikai és fogalmi egység eredménye, ez utóbbi pedig egyedivé teszi a tornyot, ezáltal domináns jelleget kölcsönözve annak az említett védjegyen belül (a megtámadott határozat 28. és 29. pontja). A fellebbezési tanács ezenfelül úgy vélte, hogy bár a korábbi védjegy közismertsége megerősíti annak megkülönböztető képességét, mindenesetre az nem erősíti meg valamely összetett védjegy azonos vagy hasonló alkotóelemét oly módon, hogy ezen alkotóelem dominánssá váljon az említett védjegy által keltett összbenyomáson belül, amennyiben ezen elem a többi alkotóelemmel elválaszthatatlan logikai és fogalmi egységet alkot, amely tökéletesen megkülönböztethető és gondola-

tilag nem társítható a közismertségnek örvendő, korábbi védjegyhez (a megtámadott határozat 30. pontja). Ezt követően a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy az ütköző védjegyek eltérő összbenyomást keltenek, és a „torre” alkotóelem egyezését hangzásbeli téren ellensúlyozza az „albéniz” alkotóelem, valamint hogy fogalmi téren az érintett közönség felfogása aszerint változik, hogy ismeri-e a „torre” szó jelentését, vagy sem. Ugyanis azoknak a képzetében, akik értik e szó jelentését, fogalmi eltérés létezik, míg azok képzetében, akik nem értik a „torre” szó jelentését, a fogalmi hasonlóságnak kevésbé van jelentősége (a megtámadott határozat 35–37. pontja).

A felek kereseti kérelmei

13 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

14 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

15 A beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A felek érvei

16 Keresetének alátámasztásaként a felperes egyetlen, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.

17 A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács három hibát vétett az e rendelkezés értelmezését illetően az ítélkezési gyakorlat által kialakított szabályok alkalmazása során. Először is figyelmen kívül hagyta a korábbi védjegyek közismertségét a bejelentett védjegy domináns elemének meghatározásakor, valamint az összetéveszthetőség vizsgálatakor. Másodszor, e vizsgálatot nem az érintett közönség (az Európai Unió

átlagfogyasztói) felfogása alapján, hanem kizárólag a fogyasztók egy kisebb csoportjának (a spanyol, olasz és portugál fogyasztóknak) a felfogása alapján végezte el. Harmadszor pedig nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a felperes védjegyei „védjegycsaládot", illetve „védjegysorozatot" képeznek.

18 E jogalap négy kiindulási ponton alapul. Először is, a TORRES megjelölés Unión belüli közismertsége erősíti az ütköző megjelölések közös elemének megkülönböztető képességét, és dominánssá válik. Másodszor, tekintettel megkülönböztető és domináns elemeire, az ütköző megjelölések hangzásbeli és vizuális hasonlóságokat mutatnak. Harmadszor, a TORRES megjelölés közismertsége, amely még hozzáadódik az áruk azonosságához, erősíti a korábbi védjegyek *ius prohibendijét* az összetéveszthetőség értékelésénél. Negyedszer, az összetéveszthetőséget fokozza a „torre" szóelemet tartalmazó „védjegycsalád" léte, valamint a tornyot, illetve tornyokat ábrázoló grafikus elem.

19 Az első kiindulási pontra való tekintettel a felperes elsőként arra hivatkozik, hogy a TORRES megjelölés az Unió egészén belüli közismertsége és meghonosodottsága miatt a bejelentett védjegy „torre" elemét az érintett fogyasztó domináns elemként észleli az említett védjegy által keltett összbenyomáson belül.

20 A spanyol ítélkezési gyakorlatra és jogtudományra hivatkozva a felperes azt állítja, hogy a korábbi védjegyek közismertsége erősíti annak oltalmát és megkülönböztető képességét, ugyanakkor a bejelentett védjegy – amely összetett védjegy – azonos vagy hasonló elemének megkülönböztető képességét is erősíti.

21 Másodszor, a felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács azon állításának, miszerint a bejelentett védjegy oszthatatlan logikai és fogalmi egységet alkot, kizárólag Spanyolországban, Portugáliában és Olaszországban van jelentősége, ahol az ütköző védjegyek jelentését értik vagy érthetik. A többi országban, ahol a TORRES védjegyek szintén lajstromozottak, a „torre" és az „albéniz" szavaknak nincs konkrét jelentése, ezért könnyen úgy foghatók fel, mint amelyek saját logikai és fogalmi egységet alkotnak.

22 A felperes ennek kapcsán hangsúlyozza, hogy a fellebbezési tanács álláspontja a bejelentett védjegy logikai és fogalmi egységét illetően ellentmondásban van a megtámadott határozat 29. pontjában kifejtett álláspontjával, amely szerint az „albéniz" szó egyedivé teszi a tornyot, következésképpen a bejelentett védjegyen belül domináns és megkülönböztető szerepe van. Az érintett fogyasztók nagy része ugyanis nem érti e szó jelentését, és azt nem társítja gondolatban a spanyol zenészhez, Albénizhez.

23 Harmadszor, a felperes arra hivatkozik, hogy az az érv, miszerint a korábbi védjegy nem azonos a „torre" elemmel az utóbbiban az „s" betű hiánya miatt, gyenge érv, mivel az „s" betű a többes számot jelöli, és nem módosítja a főnév jelentését.

24 Végül pedig a felperes úgy véli, hogy ha az összetett védjegy valamelyik alkotóelemének pozíciója nem döntő szempont a domináns elem meghatározásánál, annak elhelyezkedése mindenesetre szerepet játszik azon fogyasztók értékelésénél, akik ismerik a „torres" szót, vagy ismerős a számukra. E fogyasztók hajlamosak lerövidíteni a bejelentett védjegyet, és főként a „torre" szóra figyelni. Ugyanis a korábbi TORRES védjegyek közismertsége és a „torre" szónak a bejelentett védjegy elején való elhelyezkedése arra készteti az érintett fogyasztót, hogy különösen erre a („torre") szóra figyeljen.

25 A második kiindulási pontot illetően a felperes elvégzi az ütköző megjelölések tényleges összevetését, eljárásgazdaságossági okokból a felszólalási osztály és a fellebbezési tanács által az azok határozataiban összehasonlított megjelölésekre támaszkodva; és ebből azt a következtetést vonja le, hogy az ütköző megjelölések hangzásbeli és vizuális hasonlóságokat mutatnak, anélkül hogy az ezek közömbösítésére alkalmas fogalmi eltérések lennének közöttük.

26 Vizuális szempontból a felperes arra hivatkozik, hogy a bor sajátos természeténél fogva az e termékre vonatkozó védjegyek által keltett összbenyomást alapvetően szóbeli elemeik határozzák meg, az ábrás elemeket háttérbe szorítva. Ebből következően, az ütköző védjegyek közötti – a „torre(s)" szóelemből adódó – hasonlóságot nem egyenlíti ki a bejelentett védjegyben szereplő grafikus elem (egy torony ábrája). Ez utóbbi pontot illetően a felperes az Elsőfokú Bíróság azon ítélkezési gyakorlatára támaszkodik, miszerint a piacon fellelhető, a 33. osztályba tartozó italok címkéinek majdnem mindegyike tartalmaz dekoratív elemet, amelyre nehéz visszaemlékezni akkor, amikor a terméket kérik.

27 Ezt követően a felperes arra hivatkozik, hogy a bejelentett védjegyben szereplő torony ábrája a felperes valamennyi korábbi védjegyében szerepel, ezek közül némelyikben – akárcsak a bejelentett védjegyben – csak egyetlen torony szerepel. Ezenfelül a felperes emlékeztet arra, hogy maga az ábrás elem, a torony képének ábrázolásával, erősíti a közös „torre(s)" szóelemet.

28 Hangzásbeli téren a felperes megjegyzi, hogy a bejelentett védjegy a korábbi védjegyet szinte teljes egészében tartalmazza, az egyetlen eltérés a szóvégi „s" betű. Azt állítja, hogy a „to" és a „rre(s)" szótagok egyezése, amelyet hangsúlyossá tesz azoknak az ütköző védjegyek elején való elhelyezkedése, erősebb vonzerőt biztosít számukra, mint az „al", a „bé" és a „niz" szótagoké. Ezenfelül a „to" és a „rre(s)" szótagokat – a kettős „r" betű miatt – nehezebb kiejtenie az érintett fogyasztónak, ezért leginkább ezek ragadják meg a figyelmét.

29 A fogalmi különbséget illetően a felperes arra hivatkozik, hogy az semlegesíti az ütköző védjegyek közötti hangzásbeli hasonlóságokat, és kisebb mértékben ugyan, de a vizuális hasonlóságokat is. Mivel az érintett fogyasztók többsége (az osztrák, a német, az angol, a belga, a dán, a francia stb. fogyasztók) nem ismerik a „torre" szónak és annak többes számú, „torres" alakjának jelentését, ezért a megjelölések fogalmi összevetésének kisebb a jelentősége. E területeken az egyetlen lehetséges eset a fogalom felmerülésére éppen a korábbi védjegy esetében elképzelhető, annak meghonosodottsága, közismertsége és az érintett területeken való előfordulása miatt, illetve amiatt, hogy olyan kifejezésről van szó, amely a vonatkozó termékek kereskedelmi származását jelöli.

30 E vonatkozásban a felperes hozzáteszi, hogy még ha igaz is, hogy a spanyol, az olasz és a portugál fogyasztók számára a fogalmi elem releváns tényezőt képez az ütköző védjegyek összehasonlításánál, e fogyasztói csoport fogalmi felfogásának, akármi is legyen az, nincs jelentősége a védjegyeknek a fogyasztók nagyobb része által történő észlelésének vizsgálatára. Az Elsőfokú Bíróság ítélkezési gyakorlatára hivatkozva a felperes alapvetően arra hivatkozik, hogy a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazhatóságához elegendő, ha csupán az Európai Közösség egy részében áll fenn az összetévesztés veszélye.

31 Végül, a felperes az Elsőfokú Bíróság ítélkezési gyakorlatára hivatkozva azt állítja, hogy amennyiben a szóvédjegyet alkotó két elem egyike – vizuálisan és hangzásban – azonos valamely korábbi védjegyet alkotó egyetlen elemmel, és amennyiben ezen elemek az érintett közönség szempontjából összességükben, illetve elkülönülten, fogalmi téren nem rendelkeznek jelentéssel, akkor a szóban forgó védjegyeket – mindegyiket összességében nézve – általában hasonlónak kell tekinteni a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében.

32 Az összetéveszthetőség átfogó értékelését illetően a felperes úgy véli, hogy egyrészt a TORRES megjelölésnek az Unió egészén belüli közismertségének elismerése erősebb

oltalmat és megkülönböztető képességet eredményez a TORRES védjegyek számára, valamint nagyobb fokú összetéveszthetőséget és nagyobb szigorúságot a korábbi védjegy bejelentett védjeggyel való összehasonlításánál.

33 Másrészt, az ütköző védjegyekkel jelölt termékek azonossága erősíti az ütköző megjelölések közötti hasonlóság megítélését, mivel e védjegyek ugyanabban a termelési, értékesítési és fogyasztási ágazatban jelennek meg.

34 Egyébiránt a felperes arra hivatkozik, hogy nem lehet azt állítani, miként azt a fellebbezési tanács tette, hogy a bor fogyasztói sajátos fogyasztók, akik a védjegyeket gond nélkül meg tudják különböztetni, mivel a bor olyan termék, amelyet valamennyi társadalmi rétegből származó és valamennyi kulturáltsági szinttel rendelkező személy fogyaszt. Vannak speciális fogyasztók, de a többiek azért vásárolják meg a bort, mert a védjegy ismerős a számukra.

35 Ugyanígy a fellebbezési tanács nem tagadhatja meg a hasonló esetekben hozott spanyol ítéletek hatályát.

36 Végül a felperes azt állítja, hogy a bejelentett védjegy és a felperes közismert védjegyei közötti összetéveszthetőséget közösségi szinten már elismerték egy hasonló esetben, amelyben a TORRES védjegyek és a „torres vedras” kifejezésből álló eredetmegjelölés együttélése lehetőségének kérdése merült fel.

37 Ezenfelül, a bejelentett védjegy és a korábbi védjegyek összehasonlításának eredményétől függetlenül a felperes arra hivatkozik, hogy a „torres" szóelemet tartalmazó, már létező „védjegycsalád", illetve „sorozatvédjegyek", és a torony, illetve tornyok ábrája növeli az ütköző védjegyek közötti összetéveszthetőséget.

38 Ugyanis e védjegyek mindegyike két közös elemből áll: a „torres" szóból és egy vagy több torony ábrájából; közülük néhány további elemet is tartalmaz az adott konkrét termék azonosítása céljából. A felperes tehát rávilágít arra a tényre, hogy a „torre" elem és a bejelentett védjegyben szereplő torony ábrája a fogyasztókat természetszerűen arra készteti, hogy e védjegyet a felperes védjegycsaládjához tartozóként fogja fel.

39 Az Elsőfokú Bíróság T-194/03. sz., Il Ponte Finanziaria kontra OHIM – Marine Enterprise Projects (BAINBRIDGE) ügyben 2006. február 23-án hozott ítéletére (EBHT 2006., II-445. o.) hivatkozva a felperes úgy véli, hogy ő a védjegycsaládnak az összetéveszthetőségre gyakorolt hatása elismeréséhez megkövetelt mindkét feltételt, nevezetesen azt, hogy a felszólalás alapjaként hivatkozott védjegycsaládhoz tartozó valamennyi védjegy használatát és meglétét a piacon, valamint e védjegycsalád alapvető alkotóelemének meglétét a bejelentett védjegyben, bizonyította.

40 Az OHIM és a beavatkozó vitatják a felperes érveit.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

41 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a bejelentett védjegy nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

42 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint összetéveszthetőséget eredményez, ha az érintett vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak. Az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésekről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, figyelembe véve valamennyi, az adott ügyre jellemző tényezőt (a Bíróság C-342/97. sz. Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819. o.] 17. pontja, és az Elsőfokú Bíróság T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS) ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 30. és 31. pontja).

43 Ezen átfogó értékelés során különösen figyelembe kell venni a védjegy piaci ismertségét, továbbá a védjegyek közötti, valamint a jelölt áruk és szolgáltatások közötti hasonlóság mértékét. E tekintetben az értékelés bizonyos kölcsönös függőséget tételez fel a figyelembe vett tényezők között, így a megjelölt áruk vagy szolgáltatások kisebb mértékű hasonlóságát ellensúlyozhatja a védjegyek közötti hasonlóság magasabb foka, és fordítva (a Bíróság C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-5507. o.] 17. pontja és a fent hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben hozott ítélet 19. pontja).

44 Egyébként az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél meghatározó szerepet játszik, hogy a védjegyet hogyan érzékeli a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások átlagos fogyasztója. Márpedig a fogyasztó rendszerint egészében érzékeli a védjegyet, és nem vizsgálja egyenként annak részleteit (a fent hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben hozott ítélet 25. pontja). Ezen átfogó értékelés során az érintett áruk fogyasztóiról általában feltételezni kell, hogy szokásosan tájékozott, ésszerűen

figyelmes és körültekintő átlagfogyasztók. Tekintettel kell lenni arra is, hogy az átlagfogyasztó figyelme a kérdéses áruk vagy szolgáltatások kategóriájától függően változó lehet (a fent hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben hozott ítélet 26. pontja).

45 A jelen esetben az érintett vásárlóközönség azon tagállamok átlagos fogyasztóiból áll, ahol a korábbi megjelölés oltalmat élvez.

46 A szóban forgó áruk azonosságát a felek nem vitatták.

47 Az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a szóban forgó védjegyek vizuális, hangzásbeli, illetve fogalmi hasonlóságát illetően az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél a védjegyek által keltett összbenyomásra kell támaszkodni, különösen azok megkülönböztető és domináns elemeit figyelembe véve (lásd az Elsőfokú Bíróság T-247/03. sz., Torres kontra OHIM – Bodegas Muga (Torre Muga) ügyben 2006. július 11-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 45. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

48 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint egyébként valamely összetett védjegy, amelynek egy vagy több alkotóeleme megegyezik valamely másik védjegyével, vagy hasonlít

ahhoz, csak akkor tekinthető ehhez a védjegyhez hasonlónak, ha ez az alkotóelem az összetett védjegy által keltett összbenyomás domináns eleme. Ez az eset akkor áll fenn, ha ez az alkotóelem már önmagában alkalmas arra, hogy meghatározza az érintett vásárlóközönségben a védjegyről kialakult képet, és ezáltal valamennyi többi elemnek elhanyagolható szerep jut a védjegy által keltett összbenyomásban (lásd a fent hivatkozott Torre Muga ügyben hozott ítélet 46. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

49 Ugyanakkor nem kizárólag az összetett védjegy valamely alkotóelemét kell tekintetbe venni és összehasonlítani valamely másik védjeggyel. Ellenkezőleg, ezt az összehasonlítást a kérdéses védjegyeket megvizsgálva kell elvégezni, mindegyiket egészében tekintve (lásd a fent hivatkozott Torre Muga ügyben hozott ítélet 47. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

50 A jelen esetben a korábbi védjegy a nagybetűvel írt, és egy három tornyot ábrázoló címer fölött elhelyezett „torres” szóból áll, miközben a bejelentett védjegy egy torony ábrájából áll, amely alatt a „torre albéniz” kifejezés szerepel dőlt betűs, különleges betűtípussal írva.

51 A jogvita tárgyát képező megjelölések összehasonlítása céljából a felperes több érvet hozott fel annak elismertetése érdekében, hogy a „torre” szó a bejelentett védjegy domináns elemét képezi. Tekintettel e kérdésnek a megjelölések hasonlósága értékelésére való kihatására, ezen érveket az ütköző megjelölések összehasonlításának elvégzése előtt célszerű megvizsgálni.

– A bejelentett védjegy részét képező „torre” elem domináns jellegéről

52 Azt illetően, hogy milyen kihatással lehet a TORRES megjelölés közismertsége elismerésének a bejelentett védjegy domináns elemének megkeresésére, és ezáltal

az ütköző védjegyek hasonlóságára, figyelembe kell venni azt, hogy a korábbi védjegy közismertsége adott esetben erősítheti valamely összetett védjegy azonos vagy hasonló elemének megkülönböztető képességét, oly módon, hogy az a domináns elemévé válik.

53 Mindenesetre, a jelen esetben nem erről van szó.

54 Először is a felperes azon állítását illetően, miszerint a korábbi TORRES védjegyeknek az Unió egészén belüli közismertsége és a „torre" szónak a bejelentett védjegy elején való elhelyezkedése arra készteti az érintett fogyasztót, hogy különösen erre a szóra figyeljen, és figyelmen kívül hagyja a bejelentett védjegyet alkotó többi elemet, hangsúlyozni kell, hogy bár az összetett védjegyek alkotóelemének vagy alkotóelemeinek domináns jellegének értékelésénél kiegészítő jelleggel figyelembe lehet venni a különböző összetevők egymáshoz viszonyított helyzetét az összetett védjegyen belül (az Elsőfokú Bíróság T-6/01. sz., Matratzen Concord kontra OHIM – Hukla Germany (MATRATZEN) ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4335. o.] 35. pontja), ez az elhelyezkedés mindenesetre nem ad olyan domináns jelleget a védjegy valamely olyan elemének, amely az összbenyomás szempontjából figyelmen kívül hagyhatóvá tenné az e védjegyet alkotó többi elemet (a fent hivatkozott Torre Muga ügyben hozott ítélet 50. pontja).

55 A jelen esetben azt kell megállapítani, hogy az a tény, hogy a „torre" szó a bejelentett védjegyen belül első helyen szerepel, nem teszi a második helyen álló – nevezetesen az „albéniz" – elemet az említett védjegy által keltett összbenyomás szempontjából elhanyagolhatóvá, különösen hangzásbeli és fogalmi téren. Épp ellenkezőleg, a bejelentett védjegy megkülönböztető képességét döntően a „torre" és az „albéniz" szavak összetétele eredményezi, amelyek együtt sajátos logikai és fogalmi egységet alkotnak. Következésképpen még ha a korábbi védjegy közismertséget is élvez, a bejelentett védjegyet alkotó többi elem megléte akkor sem hagyható teljes mértékben figyelmen kívül.

56 Ugyanis megjegyzendő, hogy semmi sem teszi lehetővé annak megállapíthatóságát, hogy a szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó szisztematikusan figyelmen kívül hagyná a védjegyek szóelemének második felét azért, hogy annak első felét meg tudja jegyezni, ahogyan azt a felperes állítja.

57 Különösen ez a helyzet az alkoholtartalmú italok terén, ahol a fogyasztók hozzá vannak szokva ahhoz, hogy a termékeket gyakran több szóelemből álló védjegyekkel jelölik (lásd a fent hivatkozott Torre Muga ügyben hozott ítélet 52. és 53. pontját).

58 A jelen esetben kiemelendő, hogy a korábbi, közismert TORRES megjelölés nem azonos a bejelentett védjegy „torre” elemével, mivel ez utóbbi nem „s” betűre végződik. Ezt követően számításba kell venni azt is, hogy egyrészt a bejelentett védjegy „torre” szóelemét gyakran használják az érintett termékek jelölésére, másrészt pedig e szót az „albéniz” elemmel oly módon kombinálták, hogy az az utóbbival meghatározó logikai és fogalmi egységet alkot a bejelentett védjegynek az általa jelölt áruk megkülönböztetésére szolgáló képességét illetően. E körülményekre tekintettel nem állapítható meg az, hogy a „torre” szó az összetett védjegy többi elemét az általa keltett összbenyomás szempontjából elhanyagolhatóvá teszi, még akkor sem, ha ezen elem bizonyos mértékű hasonlóságot mutat az erőteljes megkülönböztető képességű TORRES megjelöléssel (lásd ebben az értelemben a Torre Muga ügyben hozott ítélet 57. pontját).

59 Ezt követően, a fellebbezési tanács azon megállapításai közötti állítólagos ellentmondást illetően, miszerint egyrészt a bejelentett védjegyben szereplő kifejezés sajátos logikai és fogalmi egységet alkot, másrészt miszerint az albéniz szó domináns, és megkülönböztető szerepe van a bejelentett védjegyen belül, azt kell megállapítani, hogy az érintett vásárlóközönség a bejelentett védjegyet úgy észleli, mint szintaktikai egységet, függetlenül e szintagma értelmétől. E – főként spanyol, portugál, illetve olasz – közönség számára, amely érti e szavak, illetve kifejezés jelentését, valószínűleg

a torre szó kevésbé jelentős, és a bejelentett védjegy második fele a dominánsabb, mivel az különleges jelleget ad neki, és egy helyet, illetve személyt idéz fel.

60 Az előzőekre tekintettel, azt kell megállapítani, hogy a jogvita tárgyát képező megjelölések összehasonlítása szempontjából a fellebbezési tanács nem vétett jogi hibát, amikor nem emelte ki azt, hogy a „torre" elem a bejelentett védjegy által keltett összbenyomáson belül domináns.

– A vizuális hasonlóságról

61 Vizuális szempontból még ha az ütköző megjelölések összehasonlítása egybeesést is mutat a TORRES megjelölés egyetlen elemének első öt betűje és a bejelentett védjegy „torre" eleme között, a fellebbezési tanács helyesen állapította meg azt, hogy a jogvita tárgyát képező megjelölések mindegyike eltérő vizuális összbenyomást kelt.

62 Ugyanis először is megjegyzendő, hogy a bejelentett védjegy „torre" eleme nem azonos a TORRES megjelöléssel, mivel ez utóbbi „s" betűre végződik, többes számra utalva.

63 Ezenfelül, míg a korábbi védjegy a nagybetűvel írt, és egy három tornyot ábrázoló címer fölött elhelyezett „torres" szóból áll, a bejelentett védjegy egy torony ábrájából áll, amely alatt a „torre albéniz" kifejezés szerepel dőlt betűs, különleges betűtípussal írva.

64 Még ha megállapítható is, miként arra a felperes hivatkozik, hogy a bejelentett védjegyben szereplő ábrás elem másodlagos jellegű a szóelemhez képest, amely sokkal alkalmasabb a jelölt áruk megkülönböztetésére és a fogyasztó figyelmének megragadására, megjegyzendő, hogy a bejelentett védjegy egyetlen, torre albéniz szóeleme mindenesetre kellőképpen eltér a TORRES megjelöléstől ahhoz, hogy vizuális téren a fogyasztók észlelése során az eltérések fontosabbak legyenek a hasonlóságoknál. E következtetésen nem változtat az a felperes által hivatkozott tény, hogy a fogyasztóközönség figyelme legalább azonos intenzitású a bejelentett védjegy szóelemének első fele esetében, mint annak második fele esetében.

– A hangzásbeli hasonlóságról

65 Hangzásbeli téren megjegyzendő, hogy a korábbi védjegy egyetlen szóból áll, amely két – a „to” és a „rres” – szótagból áll, miközben a bejelentett védjegy két szóból és összesen öt – a „to”, a „rre”, az „al”, a „bé” és a „niz” – szótagból áll. Minderre tekintettel az a körülmény, hogy a bejelentett védjegy a korábbi védjegyet a szóvégi „s” betű kivételével szinte teljes egészében tartalmazza, nem fontosabb a külön-külön vizsgált megjelölések közötti hangzásbeli eltéréseknél. Tehát azt kell megállapítani, hogy a fellebbezési tanács helyesen vonta le azt a következtetést, hogy a jogvita tárgyát képező megjelölések hangzásbeli téren egyértelműen eltérőek.

66 Ezen értékelést a felperes e kérdéssel kapcsolatos többi érve sem tudja cáfolni.

67 Bár nem tagadható, hogy az ütköző védjegyek részben egyértelműen hasonlóak, e körülményt akkor is semlegesítik a két megjelölés közötti nyilvánvaló hangzásbeli eltérések, akár a kiejtett szótagok számát, akár az „albéniz” szó meglétét illetően.

68 E tekintetben el kell utasítani a felperes azon érvét, miszerint a „to” és „rre(s)” szótagok egyezése, amelyet állítólag fokoz az, hogy az ütköző védjegyek elején helyezkednek el, erősebb vonzerőt kölcsönöz nekik, amelyet tovább erősít az a tény, hogy a „to” és a „rre(s)” szótagokat nehezebb kiejteni, mint a bejelentett védjegyben szereplő másik szót. Miként arra a fenti 55. pontban rámutattunk, a „torre” és az „albéniz” szavak sajátos logikai és fogalmi egységet alkotnak. Márpedig nem terjesztettek elő olyan bizonyítékot, amely alapján azt a következtetést lehetne levonni, hogy ezen egységet annak kiejtése jelentősen gyengítené. Ráadásul a felperes semmivel sem támasztotta alá azt, hogy az érintett fogyasztók számára – a kettős „r” betű miatt – a „to” és a „rre(s)” szótagokat a legnehezebb kiejteni. E tekintetben azt kell megállapítani, hogy az érintett területek java részén ismertek a kettős „r” betűt tartalmazó szavak, és ennélfogva e fonéma kiejtése terén semmiféle nehézség nem állapítható meg. Másfelől megjegyzendő, hogy a „bé” szótag kiejtése az „albéniz” szón belül egyértelműen hangsúlyos, és nem lehet észrevétlenül elmenni mellette a bejelentett védjegy kiejtése által keltett hangzásának egészét illetően. Ugyanez elmondható az utolsó – „niz” – szótagról is.

– A fogalmi hasonlóságról

69 A fogalmi hasonlóságot illetően különbséget kell tenni a jogvita tárgyát képező megjelölések által keltett benyomás szempontjából azon országok között, ahol a fogyasztók ismerik a „torre” szó jelentését, azaz Spanyolország, Olaszország és Portugália, valamint a többi ország között.

70 Azon országokat illetően, ahol a fogyasztók ismerik a torre szó jelentését, a fellebbezési tanács nem vétett hibát annak megállapításakor, hogy a „torres” szó és a „torre albéniz” kifejezés által ébresztett gondolatok eltérőek. Miközben a „torres” szó, legalábbis a spanyol vásárlóközönség számára, a tornyok gondolatát idézi fel többes számban, a bejelentett védjegy második szavát a híres spanyol zenészhez kötik. Még ha fenn is áll bizonyos mértékű hasonlóság, a „torre” szó gyakori használata a szóban forgó termékek jelölésére Spanyolországban, Olaszországban és Portugáliában mindenesetre arra készteti ezen országok fogyasztóit, hogy ne hagyják figyelmen kívül a bejelentett védjegyben szereplő „albéniz” elemet, és hogy ennélfogva észleljék a jogvita tárgyát képező megjelölések közötti fogalmi különbséget.

71 Azokban az országokban viszont, ahol a „torre” szó jelentése nem ismert, a fogalmi hasonlóságnak korlátozott a jelentősége, miként arra a felperes és az OHIM is rámutat.

72 E tekintetben a felperes arra hivatkozik, hogy az európai fogyasztók többsége nem érti a „torre” szó jelentését, és a célközönség kisebb részének észlelése alapján nem állítható, hogy az ütköző megjelölések fogalmi eltéréseket mutatnak. Ugyanakkor megjegyzendő, hogy az a tény, hogy a jogvita tárgyát képező megjelölések összehasonlításának fogalmi téren az Unió országainak többségében korlátozott jelentősége van, nem gátolja azt, hogy azokban az országokban, ahol e szó jelentését a vásárlóközönség ismeri, a szóban forgó megjelölések közötti fogalmi eltérések figyelembevételre kerüljenek.

73 Tekintettel az előzőekre, azt kell megállapítani, hogy a fellebbezési tanács helyesen vonta le azt a következtetést, hogy a jogvita tárgyát képező megjelölések közötti különbségek vizuális és hangzásbeli téren túlsúlyban vannak az érintett fogyasztók összessége számára, valamint fogalmi szempontból a spanyol, az olasz és a portugál fogyasztóközönség számára. Ugyanis a jogvita tárgyát képező megjelölések összevetéséből az következik, hogy azok eltérő összbenyomást keltenek. Az egyetlen

– a korábbi megjelölés első öt betűje és a bejelentett védjegyben szereplő „torre” elem közötti – egybeesés nem változtat azon a megállapításon, miszerint az összbenyomást illetően a megjelölések közötti eltérések fontosabbak az enyhe hasonlóságoknál.

– Az összetéveszthetőség átfogó értékeléséről

74 Tekintettel az ütköző megjelölések közötti különbségekre, a fellebbezési tanács helyesen állapította meg azt, hogy – az érintett áruk azonossága ellenére – nem áll fenn közöttük az összetévesztés veszélye. Ugyanis, a szóban forgó védjegyek átfogó értékelése szempontjából, az ütköző megjelölések közötti vizuális, hangzásbeli és fogalmi különbségek – annak ellenére, hogy a hivatkozott áruk azonosak, és ugyanabba a termelési, illetve kereskedelmi ágazatba tartoznak – elegendőek ahhoz, hogy kizárják az ütköző megjelölések közötti olyan mérvű hasonlóságot, amely az átlagfogyasztó képzetében összetéveszthetőségre adna alapot (lásd ebben az értelemben a fenti hivatkozott Torre Muga ügyben hozott ítélet 71. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

75 A TORRES megjelölésnek az érintett területek egészén való közismertségét illetően meg kell állapítani, hogy az nem alkalmas e következtetés megkérdőjelezésére. Bár az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az összetévesztés veszélye annál nagyobb, minél erőteljesebb a korábbi védjegy megkülönböztető képessége, hangsúlyozni kell, hogy az összetéveszthetőség egyfajta azonosságot vagy hasonlóságot tételez fel a megjelölések között. Így valamely védjegy közismertsége olyan tényező, amely önmagában messze van attól, hogy összetéveszthetőséget eredményezzen, azonban figyelembe kell venni annak értékelésekor, hogy a megjelölések vagy az áruk és szolgáltatások közötti hasonlóság elegendő-e az összetéveszthetőség megállapításához (lásd a fent hivatkozott Torre Muga ügyben hozott ítélet 72. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

76 A jelen esetben ugyan a fellebbezési tanács elismerte, hogy a TORRES megjelölés Spanyolországban, illetve abban a többi tagállamban, amelyben oltalmat élvez, közismert, a jogvita tárgyát képező megjelölések összevetése ugyanakkor azt mutatta, hogy a bejelentett védjegy által keltett összbenyomás nagymértékben eltér a korábbi védjegy által keltett összbenyomástól. E körülményekre tekintettel a korábbi megjelölés erősebb megkülönböztető képessége, amely annak piaci ismertségéből ered, önmagában nem dönti meg azt a következtetést, miszerint nem áll fenn az összetévesztés veszélye.

77 E következtetést a felperes azon érve sem vonja kétségbe, amely a torres vedras kifejezést tartalmazó eredetmegjelölésre hivatkozik, és amely szerint a közösségi jogalkotó kifejezetten elismerte, hogy a „torres" és a „vedras" szavakból álló megjelölés összetéveszthető a TORRES védjegyekkel, a második szó – a „vedras" – megléte ellenére is, és emiatt egészítette ki a 23a. cikkel a bor és a szőlőmust jelölésének és kiszerelésének végrehajtási szabályairól szóló, 1990. október 16-i 3201/1990/EGK bizottsági rendeletet (HL L 309., 1. o.), e lehetőség kizárása érdekében. E tekintetben megjegyzendő, hogy az a szabályozás, amelyre a felperes hivatkozik, a meghatározott termőhelyről származó (m.t.) minőségi borokkal kapcsolatos rendelkezésekre vonatkozik, és e rendelkezések a bor jelöléséről és kiszereléséről, pontosabban a címkézésről rendelkeznek. Márpedig még ha igaz is, hogy a közösségi jogalkotó elismerte egy új, m.t. kategóriájú minőségi bor megjelenése miatt bizonyos közismert védjegyekkel való összetéveszthetőséget, és ezért pontosította, hogy hogyan kell a címkézésen a meghatározott termőhely nevét feltüntetni, ez még nem zárja ki azt, hogy a felperes erre való hivatkozással nem állíthatja komolyan azt, hogy a jelen esetben fennáll az összetévesztés veszélye, és ezért a „torre" szót tartalmazó bejelentett védjegyet el kellett volna utasítani.

78 Végül a felperes azon kifogása, miszerint a fellebbezési tanács megtagadta a spanyol ítéletek hatályát, emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezési tanács határozatainak jogszerűségét kizárólag a közösségi bíróság által értelmezett 40/94 rendelet alapján kell

értékelni (az Elsőfokú Bíróság T-36/01. sz., Glaverbel kontra OHIM [egy üveglap felülete] ügyben 2002. október 9-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-3887. o.] 34. pontja).

– A „védjegycsalád" állítólagos meglétére alapított érvről

79 Ami a felperes azon érvét illeti, miszerint a korábbi védjegyei olyan „védjegycsaládot", illetve „védjegysorozatot" képeznek, amely fokozhatja a bejelentett védjeggyel való összetévesztés veszélyét, emlékeztetni kell arra, hogy egy ilyen esetben, a Bainbridge-ügyben hozott ítéletben a Bíróság ezt már korábban elismerte, a C-234/06. P. sz. Il Ponte Finanziaria ügyben 2007. szeptember 13-án hozott ítéletében (EBHT 2007., I-7333. o.) pedig megerősítette.

80 Ezen ítélkezési gyakorlat szerint „védjegysorozatról" vagy „védjegycsaládról" főként akkor beszélhetünk, ha e korábbi védjegyek vagy teljes egészében tartalmazzák ugyanazt a megkülönböztető elemet, és egyéb grafikai vagy szóelemmel egészülnek ki, így különböztetve meg egyiket a másiktól, vagy ha azok az eredeti védjegyből kivont azonos elő- vagy utótagot ismétlik meg (a fent hivatkozott Bainbridge-ügyben hozott ítélet 123. pontja). Ugyanis ilyen esetben a bejelentett védjegy és a sorozat részét képező korábbi védjegyek közötti lehetséges asszociáció révén akkor merülhet fel az összetéveszthetőség, amikor a bejelentett védjegy olyan hasonlóságokat mutat a korábbi védjegyekkel, amelyek alkalmasak arra, hogy a fogyasztó azt higgye, hogy a bejelentett védjegy ugyanannak a sorozatnak a részét képezi, és ezért az általa jelölt áruk kereskedelmi szempontból ugyanattól a személytől származnak, mint a korábbi védjegyekkel jelölt áruk, vagy eredetüket tekintve kapcsolatban állnak azzal. A bejelentett védjegy és a korábbi sorozatvédjegyek közötti ezen összetéveszthetőség – amely az ütköző megjelölések által jelölt áruk kereskedelmi eredetével kapcsolatban okozhat megtévesztést – akkor is fennállhat, amikor a bejelentett védjegy és a korábbi védjegyek közötti összehasonlítás, külön-külön elvégezve, nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy közvetlenül fennáll az összetévesztés veszélye (a fent hivatkozott Bainbridge-ügyben hozott ítélet 124. pontja). „Védjegycsalád" vagy „sorozatvédjegy" fennállásakor az összetéveszthetőséget konkrétabban annak a lehetősége eredményezi,

hogy a fogyasztó téved a bejelentett védjeggyel jelölt áruk vagy szolgáltatások származását vagy eredetét illetően, és tévesen azt feltételezi, hogy a bejelentett védjegy ehhez a védjegycsaládhoz vagy sorozatvédjegyhez tartozik (a fent hivatkozott Il Ponte Finanziaria ügyben hozott ítélet 63. pontja).

81 Mindazonáltal, a fent hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint a korábbi védjegyekből álló védjegycsalád meglétén alapuló összetévesztés veszélyére csak akkor lehet hivatkozni, ha két feltétel együttesen teljesül. Először is: a „védjegycsalád", illetve „védjegysorozat" részét képező korábbi védjegyeknek jelen kell lenniük a piacon. Másodszor: a bejelentett védjegynek nemcsak a sorozathoz tartozó védjegyekhez kell hasonlónak lennie, hanem olyan jellemzőkkel is kell rendelkeznie, amelyek a sorozatba való illeszkedéshez szükségesek. Nem ez az eset áll fenn például akkor, ha a korábbi sorozatvédjegyek közös elemét a bejelentett védjegyben eltérő helyen szerepeltetik attól, ahol az általában szerepelni szokott a sorozathoz tartozó védjegyekben, vagy annak eltérő a jelentéstartalma (a fent hivatkozott Bainbridge-ügyben hozott ítélet 125–127. pontja).

82 A jelen esetben először is hangsúlyozandó, hogy a szó- és ábrás védjegyek közös eleme, amelyen a felszólalás alapul, a „torres" szóból és egy vagy több torony – majdnem minden esetben három torony – különféleképpen ábrázolt képéből áll, miként azt a felperes a tárgyaláson megerősítette. Ebből az következik, hogy a korábbi védjegyek állandó eleme, mind szóbeli téren, mind az ábra terén, több toronyból áll.

83 Ezt követően megállapítandó, hogy a korábbi védjegyek a többes számú torres szón és a három torony ábráján kívül nem mutatnak olyan jellegzetességeket, amelyek az érintett fogyasztót arra indítanák, hogy a bejelentett védjegyet valamennyi korábbi védjegyhez társítsa gondolatban, azokat védjegycsaládként vagy védjegysorozatként fogva fel, és így tévedjen az általa jelölt áruk eredetét vagy származását illetően. Ugyanis

a Torre Albéniz megjelölést mind szóbeli téren, mind az ábra terén megkülönbözteti a korábbi védjegyektől annak fent írt egyedisége, különösen az „albéniz” megkülönböztető elem hozzátétele.

84 Ennélfogva, mivel a fenti 83. pontban említett második feltétel nem áll fenn, el kell utasítani a felperesnek a korábbi védjegyekből álló védjegycsalád meglétére alapított érvét, anélkül hogy ebben az összefüggésben vizsgálni kellene azt, hogy a korábbi védjegyek jelen vannak-e a piacon. Ebből következően a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy, hogy nem állapítható meg az, hogy a torre szót az érintett fogyasztó úgy fogja fel, mint amely a TORRES védjegycsaládhoz tartozik.

85 Az előzőekben kifejtettek egészére tekintettel a fellebbezési tanács nem vétett hibát annak megállapításakor, hogy nem áll fenn az összetévesztés veszélye a jogvita tárgyát képező megjelölések között.

86 Következésképpen a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

87 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A keresetet elutasítja.

2) A Miguel Torres, SA-t kötelezi a költségek viselésére.

Meij Šváby Vadapalas

Kihirdetve Luxembourgban, a 2008. december 18-i nyilvános ülésen.

Aláírások